

HINSZT (2) *sb m*

hinszt (1), **hynst** (1); hinszt *Mącz*; hynst *BartBydg.*

N sg hinszt (2).

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

1. Koń wykastrowany, wałach (z niem. *Hengst*) (1) : Spado, equus, hynsth *BartBydg* 147.

2. Koń ułożony do specjalnego chodu [*sonipes significat celerem equum, quod pedibus sonet – koń wartki Calep*] (1) : *Sonipes. apud Poetas pro equo ponitur, Kón/ hinszt bårzo brzmiący/ bårzo gdy nogåmi idzie. Mącz* 402b.

Synonim: 2. *horz.*

Cf INSZTA

KN